

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Δύσεως

Ὁ Ἅγιος Βικτρίκιος, Ἐπίσκοπος Ρουέν † 7η Αὐγούστου

Ο Ἅγιος Βικτρίκιος γεννήθηκε περὶ τὸ 330 στὴν περιοχή τοῦ Ἑσκά. Ἐνῶ ὑπηρετοῦσε στὸν ρωμαϊκὸ στρατό, ἠθέλησε νὰ παραιτηθῆ γιὰ νὰ τεθῆ στὴν ὑπηρεσία τοῦ Χριστοῦ.

Μία ἡμέρα λοιπόν, καθὼς ὄλο τὸ στράτευμα ἦταν συγκεντρωμένο, ἐξῆλθε ἀπὸ τὶς γραμμὲς καὶ ἐζήτησε ἀπὸ τὸν τριβοῦνο νὰ ἀπαλλαχθῆ ἀπὸ τὰ καθήκοντά του.

Εξωργισμένος ὁ ἀξιωματικὸς διέταξε νὰ μαστιγωθῆ καὶ νὰ φυλακισθῆ. **Η** ὑπόθεσις του παραπέμφθηκε στὸν Κόμητα καὶ καταδικάστηκε σὲ θάνατο γιὰ νὰ ἀποφευχθῆ κάθε ἄλλη ἀποσκίρτησις. **Τ**ὴν ὥρα ὁμως, κατὰ τὴν ὁποίαν τὸν ὠδηγοῦσαν στὸ μαρτύριο, ὁ δῆμιος, ὁ ὁποῖος τοῦ φέρθηκε ὑβριστικά, ἔχασε τὸ φῶς του καὶ μεταστράφηκε.

Αφοῦ ἀπέκτησε κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον τὴν ἐλευθερία του ὁ Βικτρίκιος, ἔγινε νέος ἀπόστολος καὶ μετέβη νὰ εὐαγγελίσῃ τὶς χῶρες τῶν Μορίνων καὶ Νερβίων (ἀπὸ τὴν Βουλώνη στὴν Φλάνδρα μέχρι τὸ Αἰνώ). **Η** πρόοδος τοῦ Χριστιανισμοῦ ἐκεῖ ἦταν μέχρι τότε ἐλάχιστα αἰσθητή, ἀλλὰ μὲ τὴν σπορὰ τοῦ φλογεροῦ κηρύγματος τοῦ Ἁγίου, αὐτὴ ἡ χέρσα γῆ, κατοικούμενη ἀπὸ βαρβάρους καὶ ληστές, ἔγινε σύντομα ἕνας ἀνθηρὸς κῆπος ὅπου ἀφθονοῦσαν οἱ Μοναχοί, οἱ ἀφιερωμένες παρθένες καὶ οἱ θεοσεβεῖς χριστιανικὲς οἰκογένειες.

* * *

Περὶ τὸ 386 ἐχειροτονήθη Ἐπίσκοπος τῆς Ρουέν (Rotumagus), πόλεως μέχρι τότε ἀσημάντου, ἡ ὁποία ὑπὸ τὴν ἐπισκοπεῖα τοῦ Βικτρικίου κατέστη νέα Ἱερουσαλήμ, ὅπου παντοῦ ἀντηχοῦσαν οἱ ἱεροὶ ὕμνοι.

Συνδέθηκε μὲ στενὴ πνευματικὴ φιλία μὲ τὸν ἅγιο Μαρτίνο Τουρώνης († Μνήμη: 11η Νοεμβρίου, *βλ. ἐδῶ*) καὶ οἱ δύο Ἅγιοι ἐργάσθηκαν ἀπὸ κοινοῦ στὸ κήρυγμα, γιὰ τὴν οἰκοδομὴ τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ καὶ τὴν ἰδρυσὶ ἐνοριῶν στὴν ὑπαιθρο.

Όταν ὁ Ἅγιος Παυλῖνος Νόλης († Μνήμη: 22α Ἰουνίου), ὁ ὁποῖος ἦταν ἀκόμη κατηχούμενος καὶ βασανιζόταν ἀπὸ τὶς βιοτικὲς μέριμνες, ἤλθε νὰ συμβουλευθῆ τὸν Μαρτίνο στὴν Βιέννη, ἐγνώρισε καὶ τὸν Ἅγιο Βικτρίκιο καὶ ἐγίνε ἐν συνεχείᾳ μεγάλος θαυμαστὴς τῶν ἀρετῶν του.

Μία ἡμέρα, ἐνῶ οἱ δύο Ἅγιοι εὐρίσκοντο στὴν Σάρτρ, ἓνας ἄνθρωπος παρουσίασε στὸν Ἅγιο Μαρτίνο τὴν κόρη του, ἡ ὁποία ἦταν ἐκ γενετῆς βουβή, γιὰ νὰ τὴν θεραπεύσῃ. **Ό** Μαρτίνος τὴν ἔστειλε στὸν Βικτρίκιο καὶ σὲ ἓναν ἄλλο Ἐπίσκοπο, ὀνόματι Βαλεντιανό, λέγων πὼς ἐκεῖνοι ἦσαν ἰσχυρότεροι ἀπὸ τὸν ἴδιο. **Έ**κεῖνοι ὁμῶς ἐπέστρεψαν μαζὶ μὲ τὸν ἄνθρωπο στὸν Μαρτίνο, ὁ ὁποῖος τελικὰ ἀποκατέστησε τὴν υγεία τοῦ μικροῦ κοριτσιοῦ.

* * *

Άφοῦ μετέβη στὴν Μεγάλῃ Βρετανία γιὰ νὰ κατευνάσῃ κάποιες ταραχὲς μεταξὺ Ἐπισκόπων, ὁ Ἅγιος Βικτρίκιος ἐπέστρεψε στὴν Ρουέν. **Εἶ**χε τότε τὴν ἀνείπωτῃ χαρὰ, τὸ ἔτος 396, νὰ ὑποδεχθῆ μέρος τῶν τιμίων Λειψάνων τῶν Ἁγίων Βιταλίου καὶ Ἀγρικολάου, τὰ ὁποῖα εἶχε ἀνακαλύψει ὁ Ἐπίσκοπος Μπωλωνίας Εὐσέβιος τὸ ἔτος 393. **Η**το δῶρο τοῦ Ἁγίου Ἀμβροσίου Μεδολιάνων († Μνήμη: 7η Δεκεμβρίου), ὁ ὁποῖος διέδωσε σὲ ὅλη τὴν Εὐρώπη τὴν τιμὴ τῶν Ἁγίων.

Η ἐπίσημη μετακομιδὴ αὐτῶν τῶν Λειψάνων στὸν Ναὸ τὸν ὁποῖον ἔκτισε πρὸς τιμὴν τοὺς εἶχε τόση μεγαλοπρέπεια, ὥστε θὰ πιστεῦε κανεὶς ὅτι ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς εἶχε ἔλθει νὰ ἐπισκεφθῆ τὸν λαό του ἐν πομπῇ μὲ τοὺς Ἁγίους του.

Ό Βικτρίκιος ἐξεφώνησε στὴν περίστασι αὐτὴ ἓναν θαυμάσιο λόγο, λέγων γιὰ τὸν ἴδιο: **«Β**λέπετε ἐνώπιόν σας ἓναν στρατιωτὴ δοκιμασμένο ἀπὸ τὸν χρόνον, ὁ ὁποῖος ἔχει γεράσει στὶς μάχες, σκληραγωγημένο στοὺς κόπους καὶ τὶς ἀγρυπνίες, ὁ ὁποῖος δὲν ὑπολογίζει τὴν παροῦσα ζωὴ παρὰ μόνο σὲ σχέσι μὲ τὴν αἰωνιότητα καὶ ὁ ὁποῖος δὲν θεωρεῖ τὸν ἑαυτό του πλουσιώτερο, ὅταν ἔχη τὰ χέρια του φορτωμένα μὲ Λείψανα Ἁγίων... **Οἱ** μονεὲς τοὺς εἶναι

στὸν Οὐρανό· ἀλλὰ εἶναι ἐδῶ σὰν φιλοξενούμενοι, στοὺς ὁποίους
μποροῦμε νὰ ἀπευθύνουμε τὶς προσευχές μας».

* * *

Μετὰ ἀπὸ ἓνα ταξίδι στὴν Ρώμη, γιὰ νὰ ὑπερασπισθῆ τὸν ἑαυτὸ
του ἀπὸ συκοφαντικὲς κατηγορίες ἐν σχέσει μὲ τὴν πίστι του στὴν
Ἁγία Τριάδα (403), ὁ Ἅγιος Ἱεράρχης ἐπέστρεψε στὴν Ἐκκλησία
του καὶ ἐτελειώθη περιβαλλόμενος ἀπὸ τὴν ἀγάπη καὶ τὸν θαυ-
μασμὸ τοῦ λαοῦ (407-410).

+

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

